

Skatteadministrationen sammenlignet med andre lande

Denne skatteøkonomiske analyse har til formål at give et overordnet billede af effektiviteten i den danske skatteadministration sammenlignet med andre lande. Det sker med udgangspunkt i tal og beregninger fra EU og OECD samt undersøgelser fra SKAT.

Resumé:

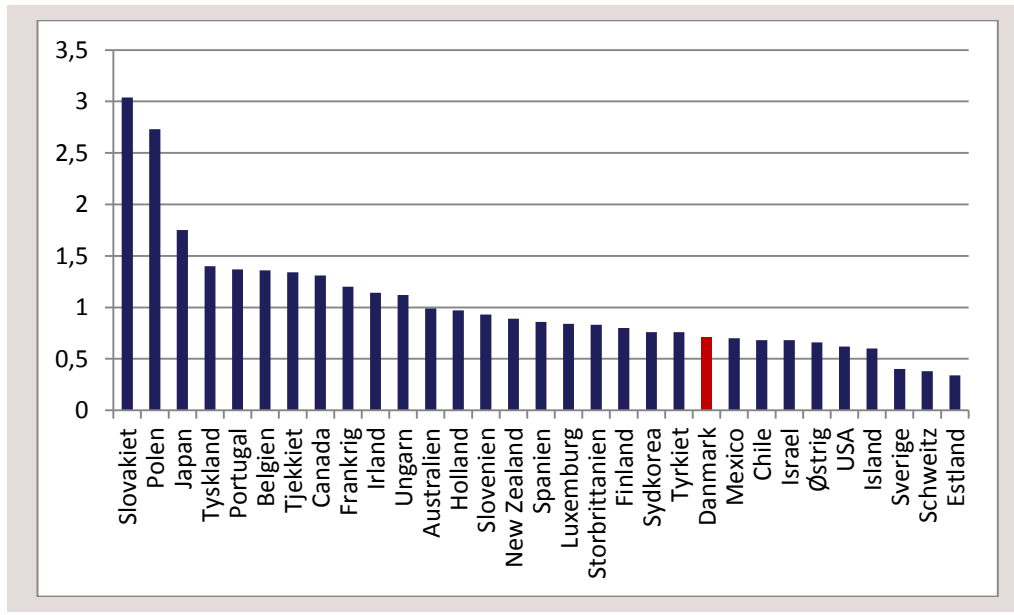
- *Digitalisering* har bidraget til, at skatteadministrationen er effektiviseret, både i Danmark og i andre lande. I Danmark har nye IT-løsninger medført en markant reduktion af ressourceforbruget i skatteadministrationen, og har samtidig reduceret de administrative byrder for borgere og virksomheder. Omkostningerne ved at inddrive skatter i Danmark er i den lave ende blandt OECD-landene, og Danmark er kommet relativt langt med digitalisering.
- *Restancerne* er steget i Danmark bl.a. som følge af udfordringer med det IT-system, der understøtter skatteinddrivelsen. Men set i international sammenligning er det aktuelle danske skatterestanceniveau relativt lavt. Stigningen inden for de seneste år har været inden for de restancer, som myndighederne ikke har mulighed for at inddrive. I 2014 var det omkring halvdelen af restancerne, som myndighederne ikke havde mulighed for at inddrive.
- *Regelefterlevelsen* i Danmark er styrket siden 2009, og på momsområdet, hvor der er internationale sammenligninger, ligger regelefterlevelsen i den høje ende sammenlignet med de øvrige EU-lande.
- *Klageomfanget* målt ved antallet af behandlede klagesager har ligget på et relativt lavt niveau i forhold til niveauet i sammenlignelige lande. På borgerområdet ligger *brugertilfredsheden* stabilt på et rimeligt højt niveau, mens tilfredsheden på virksomhedsområdet er faldet lidt siden 2010.

Digitalisering og effektivitet i skatteadministrationen

Indførelse af IT-baserede løsninger har medført lavere ressourceforbrug i skatteadministrationen i Danmark og i andre lande. Samtidig har digitalisering bidraget til at reducere de administrative byrder for borgere og virksomheder. Nye IT-systemer kan også styrke skatteydernes retssikkerhed, fordi digitalisering kan sikre hurtigere og mere korrekte afgørelser end manuelle løsninger.

Et groft mål for ressourceforbruget er de direkte omkostninger ved skatteadministration i forhold til det opkrævede skatteprovenu. Den seneste OECD-undersøgelse viser, at ressourceforbruget i Danmark er relativt lavt i international sammenligning, jf. figur 1.

Figur 1. Omkostninger forbundet med skatteforvaltningen i pct. af skatteprovenuet (2011)

Kilde: OECD (2014): "Tax Administration 2013", s. 180.

De ressourcer, der samlet set bruges på skatteadministration i Danmark, er reduceret markant de senere år. Driftsomkostningerne ved at inddrive skatterne mv. er faldet med ca. 15 pct. siden 2006, mens antallet af ansatte i skatteadministrationen er reduceret med knap 25 pct. fra ca. 9.400 årsværk i 2006 til ca. 7.200 årsværk i 2013. Samtidig er regelefterlevelsen forbedret, dvs. skattegabet er reduceret, jf. neden for.

Effektiviseringen af skatteforvaltningen er i vidt omfang drevet af digitalisering, dvs. en gradvis overgang fra manuelle til IT-baserede løsninger i skatteadministrationen.

OECD fremhæver den danske proces for digitalisering af selvangivelsen og elektronisk skattebetaling, der har været gennemført over en 20-årig periode.¹ SKATs TastSelv-løsning er løbende blevet udviklet til nu at omfatte stort set alle skattepligtige borgere og virksomheder i Danmark. For langt de fleste borgere udarbejdes forskuds- og årsopgørelser helt automatisk, hvor alle relevante felter er udfyldt forud. Dvs. at skattebetaling for langt de fleste borgere indebærer en meget lille administrativ byrde. I en række andre højtudviklede OECD-lande som fx USA og Tyskland betjener borgerne sig fortsat i vidt omfang af postvæsen og checks, når skatten skal betales.

¹ OECD (2014), "Tax Administration 2013", s. 241.

I Danmark har IT-løsninger i skatteadministrationen ligeledes medvirket til at nedbringe de administrative byrder for private virksomheder. Bl.a. har *eIndkomstregistret* medført, at virksomheder kan overføre data direkte fra lønsystemet i bogholderiet og dermed indberette medarbejdernes indkomstforhold på én gang og på ét sted. Dermed undgås dobbeltindberetninger.

Tilsvarende har digitalisering af *motorregisteret* medført effektivisering og bedre service. Hvor man tidligere måtte vente på at få indregistreret et nyt køretøj, kan man nu underskrive slutsedlen, betale regningen og køre fra forhandleren i den nyindkøbte bil, mens forhandleren har klaret papirgangen hurtigt og enkelt over nettet. Når bilen senere skal synes, går det lige så smidigt.

Senest er *eSKATdata* blevet lanceret. eSKATdata automatiserer overførsler af data mellem SKAT og den finansielle sektor i forbindelse med kreditvurderinger på personområdet, når borgeren har givet tilladelse hertil. Således er det ikke længere nødvendigt at medbringe kopier af årsopgørelser og lønsedler, når banken skal vurdere, hvorvidt man kan få et lån. Løsningen reducerer såvel kundens som de finansielle virksomheders tidsforbrug og fjerner unødvendig ventetid. Endvidere er SKAT ved at udvikle *NemVirksomhed*, der skal reducere enkeltmandsvirksomheders tidsforbrug på bogføring samt afregning af moms og skat gennem digitale løsninger.

Digitalisering af skattesystemerne har således medført væsentlige fremskridt, men stiller også krav om udvikling af komplicerede IT-systemer, til den måde arbejdet organiseres på og til kvalifikationer hos medarbejderne hos skattemyndighederne. Det er en kompleks opgave at omstille skatteopkrævning til at foregå digitalt, og alle fordelene ved digitalisering kræver selvsagt, at IT-systemerne er driftssikre og tilpas fleksible.

Borgernes og virksomhedernes gæld til det offentlige

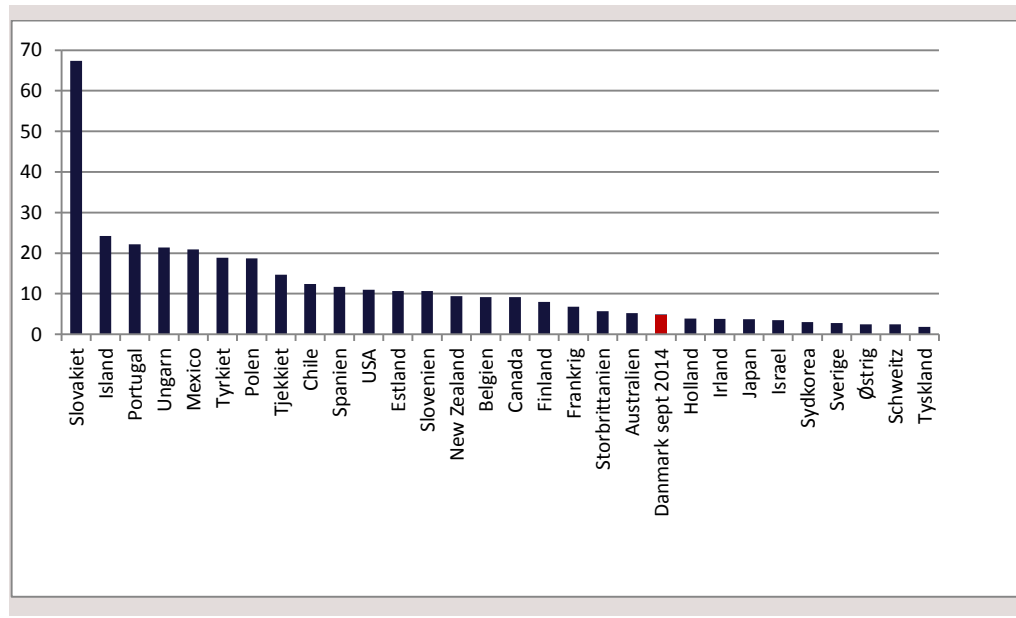
SKAT har siden 2005 haft ansvaret for at inddrive danskernes samlede gæld til det offentlige. Det drejer sig om både ubetalte skatter og afgifter (*skatterestancer*) og anden gæld til myndighederne, eksempelvis ubetalte underholdsbidrag, politibøder, misligholdte studielån mv.

OECD gennemfører løbende sammenligninger af de forskellige landes skatteadministration, herunder størrelsen af skatterestancerne. OECD fremhæver, at den økonomiske krise i de fleste OECD-lande har medført en kraftig vækst i borgernes og virksomhedernes samlede skatterestancer.²

Samtidig viser OECDs opgørelse, at der er store forskelle på skatterestancerne i landene. En del OECD-lande havde således skatterestancer på omkring 20 pct. af det samlede skatteprovenu i 2011, jf. figur 2. Det gjaldt fx for Portugal og Polen. I den anden ende af spektret ligger Tyskland og Sverige. Disse lande har relativt små restancer. Restancerne i Tyskland og Sverige kan dog ses i sammenhæng med, at disse lande ikke blev ramt så hårdt af den økonomiske krise.

For Danmark foreligger der ikke tal for 2011, der er sammenlignelige med de øvrige OECD-lande. Men det er muligt at opgøre de danske skatterestancer på et sammenligneligt grundlag for 2014. Dermed tages hensyn til, at restancerne er steget i Danmark det seneste år, blandt andet pga. udfordringer med det it-system, som anvendes i arbejdet med at inddrive skattegæld til det offentlige (det såkaldte EFI-system). For skatterestancerne ligger Danmark i den bedste tredjedel blandt OECD-landene, jf. figur 2.

Figur 2. Skatterestancer i pct. af samlet skatteprovenu, 2011 (2014 for Danmark)

Kilde: OECD (2014): "Tax Administration 2013", tabel 6.16, Skatteministeriet samt Økonomisk Redegørelse, december 2014.

OECD nævner i sin opgørelse, at man skal være forsigtig med at sammenligne landene pga. risiko for forkerte indberetninger. Desuden skal sammenligningen oven for ses i sammenhæng med at de øvrige landes restancer kan have ændret sig siden 2011. De nærmere metodemæssige afgrænsninger fremgår af *boks 1*.

² OECD (2014): "Tax Administration 2013", s. 220.

Boks 1. Data i OECDs sammenligning af skatterestancer

OECDs opgørelse af skatterestancerne sammenligner niveauet for skatte- og afgiftsrestancer for fordringer, som skatteyder ikke har gjort indsigelse imod. Opgørelsen er foretaget med udgangspunkt i status ultimo 2011. For at korrigeres for forskelle i landenes størrelse og beskætningsniveau opgøres restancerne som andel af årets skatteprovenu.

SKAT er af systemmæssige årsager afskåret fra at udarbejde en sammenlignelig opgørelse af restancerne for 2011. De danske oplysninger for 2011 i OECDs opgørelse er derfor ikke sammenlignelige med oplysningerne fra de øvrige lande.

I figur 2 er derfor anvendt danske data for skatte- og afgiftsrestancer pr. september 2014, jf. *Kvartalsredegørelse om offentlige restancer, december 2014*. Disse restancer er herefter opgjort i forhold til det samlede provenu for skatter og afgifter for 2014, jf. *Økonomisk Redegørelse, december 2014*.

Opgørelsesmetoden for disse danske restancedata for 2014 svarer således til den, der er anvendt i OECDs opgørelse (for 2011). Der foreligger ikke tal for 2014 for de øvrige OECD-lande.

De samlede offentlige restancer er steget

Der har som nævnt været udfordringer med inddrivelsen af de offentlige restancer de seneste år. Dette kan bl.a. henføres til vanskeligheder med at få implementeret et nyt IT-system til inddrivelse (det såkaldte EFI-system), jf. *boks 2*.³

Boks 2. IT-systemet EFI

Hvad er EFI?

- Igennem en årrække har SKAT arbejdet på at udvikle et nyt it-system, EFI. EFI udvikles for at understøtte og effektivisere inddrivelsesarbejdet. EFI blev trinvist idriftsat i september 2013, men der udestår fortsat et udviklingsarbejde.

Udfordringer forbundet med EFI

- Efter den trinvis idriftsættelse af EFI i september 2013 er der konstateret problemer med manglende eller fejlbehæftede it-funktionaliteter. Forsinkelserne af EFI og den manglende fulde funktionalitet medfører både en forsinkelse af løsningen af opgaverne, en yderligere ophobning af restancer, en stigning i kompleksiteten i inddrivelsesarbejdet og en fortsat arbejdsintensiv manuel opgaveløsning. Dette giver udfordringer med hensyn til inddrivelse, risiko for utilsigtet forældelse af fordringer og reduceret inddrivelsesindsats mv. med deraf følgende negativ påvirkning af restancemassen. Det vurderes, at der vil gå mindst et år fra fuld implementering af et fuldt funktionsdygtigt EFI, inden inddrivelsesindsatsen kan betegnes som normaliseret.

Gennemgang af EFI

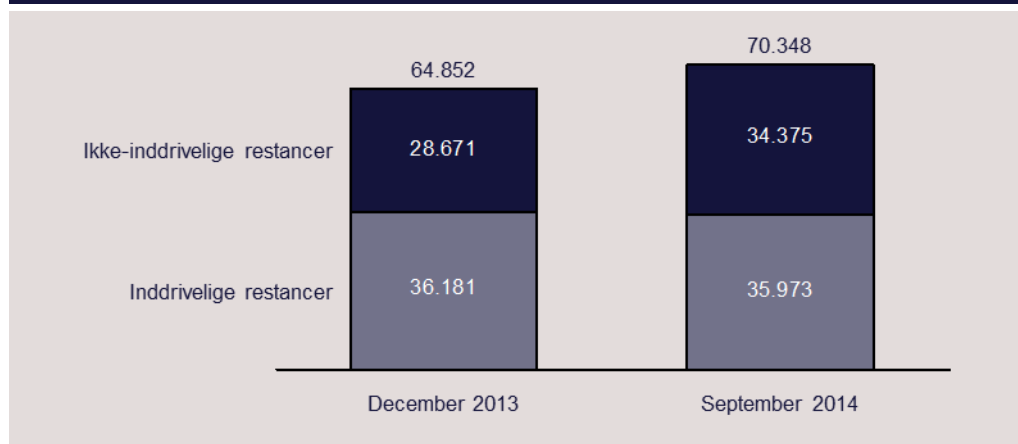
- Skatteministeriet har med bistand fra eksterne eksperter igangsat en nærmere gennemgang af projektet med henblik på at sikre et solidt grundlag for projektets afslutning. I forlængelse heraf vil der ske en styrkelse af ledelses- og styringskapaciteten af den resterende udviklings- og idriftsættelsesopgave.

Det har resulteret i, at de samlede offentlige restancer har været stigende, jf. *figur 3*. Skatteministeriet har igangsat yderligere undersøgelser af problemerne med EFI-systemet med henblik på at sikre, at det bliver fuldt funktionsdygtigt. Som led heri skal der ske styrkelse af ledelses- og styringskapaciteten, så den resterende udviklings- og idriftsættelsesopgave og driften af EFI-systemet kan

³ Jf. Skatteministeriet (2014), *Kvartalsredegørelse om offentlige restancer - pr. 30. september 2014*, til Folketingets skatteudvalg.

effektiviseres. Ambitionen er, at Danmark skal være blandt de lande i OECD, der har de laveste offentlige (inddrivelige) restancer.

Figur 3. Udvikling i de samlede offentlige restancer opgjort på inddrivelighed, mio. kr.

Kilde: Skatteministeriet (2014), *Kvartalsrædegørelse om offentlige restancer - pr. 30. september 2014, december 2014.*

Det er ikke muligt at inddrive alle restancer. Bl.a. kan de danske inddrivelsesmyndigheder ikke inddrive gæld fra virksomheder under konkursbehandling, og myndighederne kan ikke efterlade gældsramte personer uden et vist (beskeden) niveau af midler, jf. boks 3. Det betyder fx, at myndighederne under normale omstændigheder ikke kan inddrive restancer fra kontanthjælpsmodtagere.

Udviklingen i restancerne i Danmark kan henføres til en stigning i de ikke-inddrivelige restancer, mens de inddrivelige restancer er faldet en smule, jf. figur 3. De ikke-inddrivelige restancer er steget fra ca. 28,7 mia. kr. i december 2013 til ca. 34,4 mia. kr. i september 2014, mens de inddrivelige restancer er faldet en smule fra ca. 36,2 mia. kr. til ca. 36,0 mia. kr. i samme periode.

Boks 3. Inddrivelige og ikke-inddrivelige restancer

Inddrivelsesloven og retsplejeloven samt skyldners formueforhold sætter grænser for, hvilke restancer der kan inddrives. Der skelnes overordnet mellem to typer restancer:

Inddrivelige restancer består af restancer, hvor skyldner er i stand til at afdrage på gælden ved fx lønindeholdelse, og/eller der kan foretages udlæg i form af fx pant i skyldners faste ejendom eller lignende. En restance klassificeres som inddrivelig, hvis blot skyldner er i stand til at nedbringe en del af gælden.

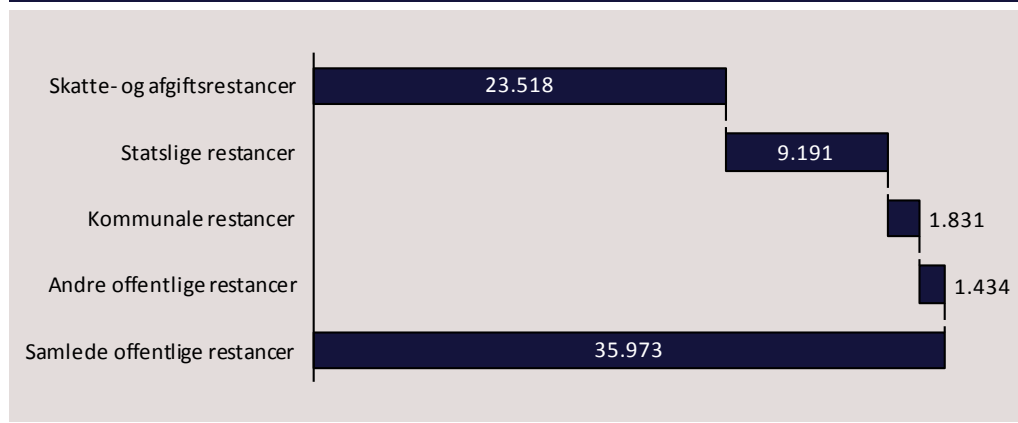
Ikke-inddrivelige restancer består af restancer, hvor skyldneren aktuelt ikke er i stand til at afdrage på gælden. Det kan fx skyldes, at skyldner er en virksomhed under konkursbehandling. Det kan også være en borger, hvis indtægt er så beskeden, at inddrivelse vil medføre, at skyldner efterlades med så få midler, at en såkaldt "beskeden levefod" ikke kan opretholdes.

Inddrivelsesmyndigheden er almindeligvis afskåret fra at foretage skridt til inddrivelse af ikke-inddrivelige restancer. De ikke-inddrivelige restancer overvåges løbende, og inddrivelsen genoptages, hvis skyldner opnår betalingsevne. Er der ikke udsigt til, at dette kan ske, afskrives kravet.

Samlet er myndighederne dermed afskåret fra at foretage inddrivelse af næsten halvdelen af den samlede restancemasse. Det skyldes bl.a., at inddrivelsesmyndighederne som nævnt ikke må efterlade den gældsramte i en situation, hvor det ikke er muligt at opretholde en "beskeden levefod". Hvis der ikke er mulighed for, at skyldner kan opnå betalingsevne, fx som følge af konkurs dødsfald mv., afskrives kravet/restancen.

Størstedelen af de inddrivelige restancer vedrører statslige fordringer, herunder skatte- og afgiftsrestancer, jf. figur 4. De inddrivelige restancer, som kommunerne har et krav på, udgør relativt set et begrænset beløb (ca. 1,8 mia. kr.). Kommunerne vil – afhængig af fordringstypen – modtage statslig refusion af ca. 25 pct. af de restancer, der overgår til inddrivelse. Dette gælder uafhængigt af, om restancerne er inddrivelige eller ej.

Figur 4. Inddrivelige restancer (september 2014) opgjort på fordringshaver, mio. kr.

Kilde: Skatteministeriet (2014), *Kvartalsredegørelse om offentlige restancer - pr. 30. september 2014*, december 2014.

Udvikling i regelefterlevelsen

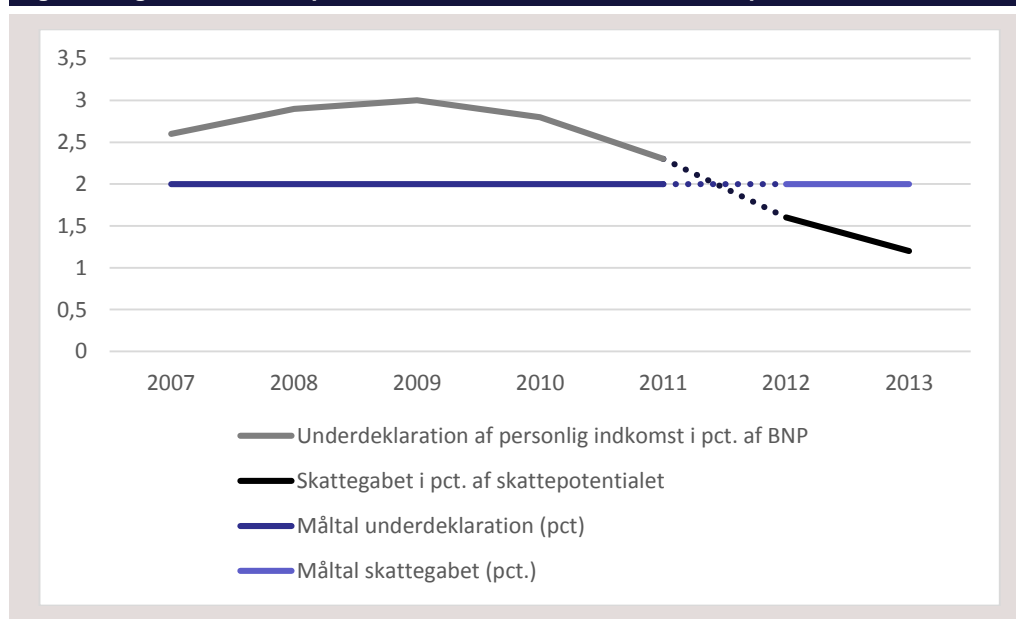
En central opgave for skattemyndighederne er at sikre, at reglerne om skatter, afgifter og moms overholdes af både borgere og virksomheder – at der bliver afregnet den korrekte skat.

Myndighedernes evne til at sikre korrekt afregning af skatter og afgifter – borgernes og virksomhedernes *regelefterlevelse* – udtrykkes i det såkaldte *skattegab*, som beregnes på baggrund af SKATs såkaldte ”compliance-undersøgelser”, jf. boks 4.

Skattegabets er et udtryk for forskellen mellem den faktisk betalte skat i Danmark og den skat, der ifølge myndighedernes opgørelser burde være betalt. På de årlige finanslove fastsættes et måltal for skattegabets, som SKAT skal leve op til. Skattegabets er blevet målt fra indkomståret 2012 og frem. Fra 2007 og frem til 2011 målte SKAT regelefterlevelsen i form af *underdeklarationen* af personlig indkomst. De to opgørelser er ikke umiddelbart sammenlignelige.

Siden 2009 er det lykkedes at forbedre regelefterlevelsen målt som reduktion af henholdsvis underdeklarationen og skattegabets, jf. figur 5. Siden 2012 har regelefterlevelsen i Danmark desuden ligget under det måltal for skattegabets, der er fastsat på finansloven.

Figur 5. Regelefterlevelsen på skatteområdet i Danmark, 2007-2013, pct.

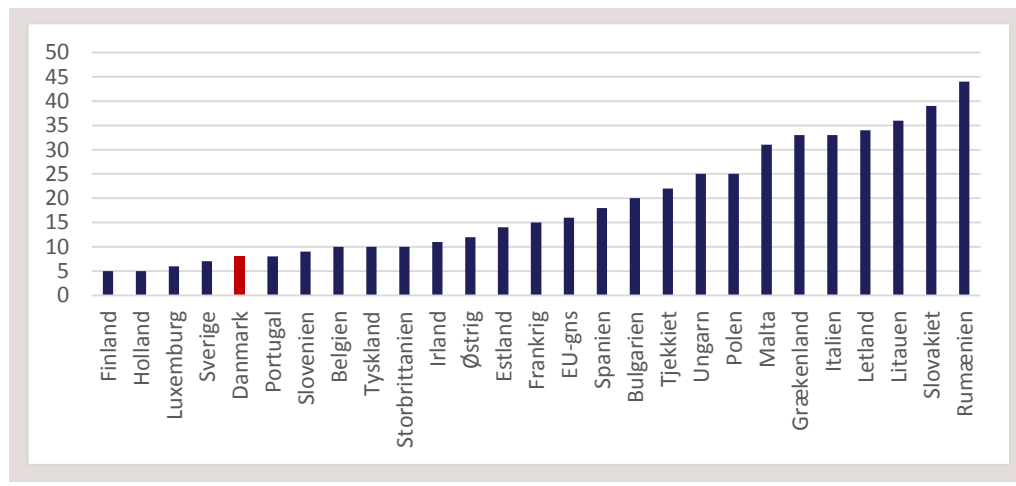
Kilde: Løbende finanslove, § 09.21.01. SKAT

Anm.: Skattegabets er opgjort på basis af hovedparten af skatte- og afgiftsprovenuet. Afgrænsning af skattegabets svarer til afgrænsningen på finansloven. Se endvidere boks 4.

Det aktuelle skattegabets omfatter personskatter samt selskabs- og virksomhedsskat samt moms for virksomheder med færre end 250 ansatte. Skattegabets er således opgjort på basis af hovedparten af skatte- og afgiftsprovenuet. Punktafgifter, told og tabte skatteindtægter ved sort arbejde mv. er ikke omfattet, jf. boks 4. Rigsrevisionen har kritiseret, at finanslovsmålet for skattegabets aktuelt ikke omfatter alle skatter og afgifter. SKAT arbejder på at videreudvikle beregningsmetoder til opgørelse af skattegabetsmålet. I det omfang det samlede skattegabetsmål på sigt vurderes at kunne anvendes som operativt styringsredskab for SKAT, vil det blive indarbejdet som finanslovsmål, jf. boks 4.

Der foreligger ikke systematiske sammenligninger af størrelsen af skattegab på tværs af EU eller OECD-landene. EU-Kommissionen har dog foretaget analyser af momsgab på tværs af EU-landene, dvs. forskellen mellem, hvad der i henhold til reglerne skulle have været betalt i moms, og hvad der faktisk blev betalt i moms i de forskellige EU-lande. Den seneste EU-undersøgelse viser, at Danmark hører til blandt de lande, der har den højeste grad af regelefterlevelse på momsområdet, jf. figur 6.

Figur 6. Regelefterlevelsen på momsområdet (momsgab), EU-lande, 2012, pct.

Kilde: EU-Kommissionen (2014), "2012 Update Report to the Study to quantify and analyze the VAT Gap in the EU-27 Member States", 2014.

Anm: Kroatien og Cypern er ikke medtaget i rapporten fra EU-kommissionen. I EU-kommissionens definition af momsgab indgår et skøn over tabte momsindtægter som følge af svindel, herunder sort økonomi.

I de konkrete opgørelser fra henholdsvis EU-Kommissionen og SKAT er der anvendt forskellige metoder og afgrænsninger, hvorfor momsgab fra EU's opgørelse og skattegab ikke direkte kan sammenlignes. Således omfatter EU-kommissionens momsgab bl.a. skøn over tabte skatteindtægter som følge af sort arbejde, mens dette endnu ikke er indarbejdet i det skattegab, der fremgår af finansloven, jf. boks 4.

Boks 4. Måling af skattegab

Hvad indgår i skattegab?

Skattegab er et udtryk for forskellen mellem den faktisk betalte skat og den skat, der ifølge reglerne burde blive betalt.

Det aktuelle opgørelse af skattegab er baseret på en stikprøvebaseret måling af borgere og virksomheders regelefterlevelse – dvs. compliance – med udgangspunkt i årsopgørelserne. Målingen gennemføres årligt. På baggrund af denne compliancemåling opgøres skattevirkningen af de fejl, der konstateres i årsopgørelserne blandt de borgere og virksomheder, der indgår i stikprøven. Skattevirkningen af fejlene opregnes derefter til nationalt niveau. Endvidere udarbejdes en fremskrivning til kalenderåret. Fremskrivningen sker på baggrund af udviklingen i indkomstgrundlaget. Hertil lægges kalenderårets nettotilgang i skatte- og afgiftsrestancer. Den samlede ikke-betalte skat udgør skattegab i kr. Skattepotentialet udgøres af summen af det opkrævede skatteprovenu og skattegab. Skattegab i pct. udgør skattegab som andel af det samlede skattepotentiale.

Skattegab, som det er afgrænset på finansloven (§9), omfatter personskatter samt skat og moms mv. for virksomheder med mindre end 250 ansatte. Skattegab er således opgjort på basis af hovedparten af skatte- og afgiftsprovenuet.

Hvad indgår ikke i skattegab, som det er afgrænset på finansloven?

Skatteforhold vedrørende virksomheder med mere end 250 ansatte indgår ikke i skattegab. Den anvendte metode til måling af compliance medfører, at der ikke effektmåles på virksomheder med mere end 250 ansatte. Endvidere indgår *punktafgifter og told o.l.* samt tabte skatter og afgifter ved sort arbejde/sort økonomi ikke i skattegab, som det er afgrænset på finansloven.

Hvordan videreudvikles skattegabet?

SKAT arbejder på at videreudvikle skattegabsmålet, så det også vil komme til at omfatte skatteforhold for virksomheder med mere end 250 ansatte og punktafgifter. SKAT har opgjort skattegabet vedr. sort arbejde for borgere, men det indgår ikke i finanslovsålet. SKAT er fortsat ved at udvikle beregningsmetoder til opgørelse af skattegabet vedr. sort økonomi for virksomheder.

I det omfang skattegabet vedr. store virksomheder, punktafgifter samt sort arbejde/økonomi på sigt vurderes at kunne indgå i et operativt styringsredskab for SKAT, vil det blive indarbejdet i finanslovsålet.

Hvordan afviger underdeklarationsmålingen fra skattegabsmålingen?

Fra finansloven for 2012 har skattegabet afløst underdeklarationen som måltal for SKAT.

Underdeklarationsmålet blev opgjort som den andel af BNP, der udgøres af forskellen mellem den personlige indkomst opgjort på baggrund af henholdsvis skattestatistikken og nationalregnskabet. Underdeklarationen er således alene baseret på skatteoplysninger om personlig indkomst, mens skattegabet er baseret på oplysninger om de faktisk betalte skatter og afgifter samt de opståede restancer.

Da metoden indebærer en del usikkerhed, blev underdeklaration opgjort som et glidende gennemsnit over 5 år. Skattegabet opgøres ikke som et glidende gennemsnit.

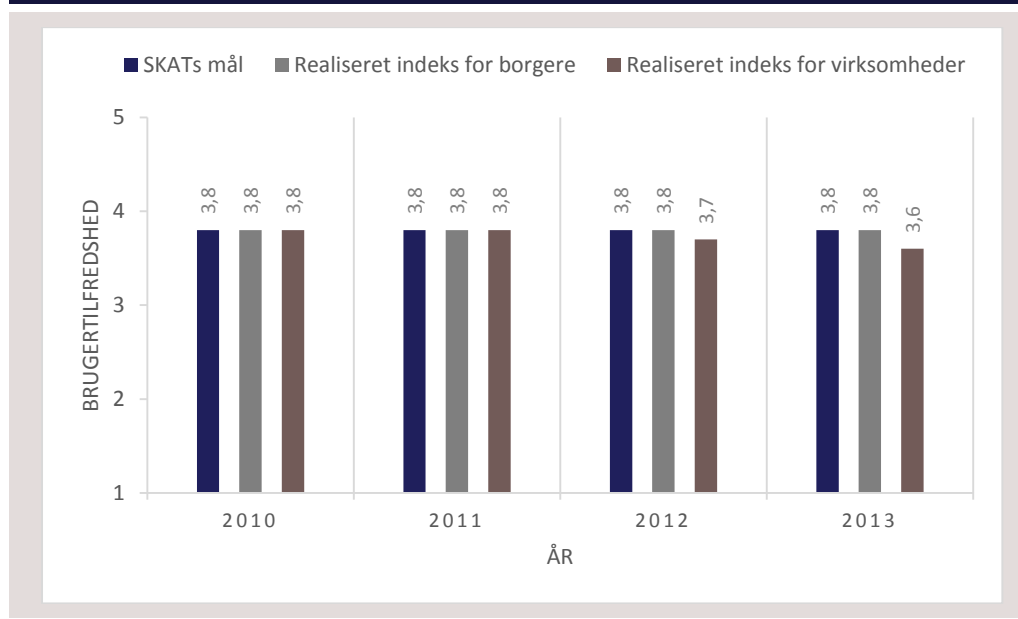
Kilde: Forslag til finanslov for 2015 samt Rockwool Fondens Forskningsenhed (2014): *"Danskernes sorte arbejde under krisen 2009-2012"*, 2014.

Anm.: For en yderligere uddybning henvises til finanslovens § 09.21.01. SKAT.

Brugertilfredshed og klageomfang

Brugertilfredsheden blandt borgerne har ligget stabilt de senere år, *jf. figur 7*. Tilfredsheden måles på en skala fra 1 til 5, hvor 5 er bedst. For borgerne er den overordnede tilfredshed målt til 3,8 i 2013, og tilfredsheden har været stabil siden 2010. På virksomhedsområdet er den overordnede tilfredshed med SKAT imidlertid faldet lidt fra 3,8 til 3,6.

Figur 7. Brugertilfredshed, borgere og virksomheder

Kilde: SKAT (2014): Årsrapport 2013.

Analyser af den samlede tilfredshedsmåling viser, at graden af tilfredshed med forskellige dele af skatteadministrationen varierer blandt borgerne og virksomheder samt over tid. Særligt viser delresultater fra den seneste måling fra ultimo 2013 et fald i oplevelsen af retssikkerhed på såvel borger- som virksomhedsområdet i forhold til den tilsvarende måling fra ultimo 2012. Dette skal formentlig ses i sammenhæng med en række enkeltsager, der har været beskrevet i pressen. Omvendt ses en forbedring af borgernes tilfredshed med SKATs kontrolindsats. SKAT har iværksat en række initiativer til forbedring af brugertilfredsheden, ikke mindst i forhold til at øge den oplevede retssikkerhed.

Klagemængden er relativt lav i Danmark

I 2011 afviklede skattemyndighederne 17 klagesager per 1.000 indbygger. Det er samme klageniveau som i Norge og Østrig, men en del mindre end i andre sammenlignelige lande som fx Holland og Tyskland, *jf. tabel 2*. Det kan være udtryk for, at tiltroen til skattemyndighedernes afgørelser er relativt høj i lande som Danmark og Norge.

Forskelle i klagefrekvens kan ikke forklares af forskelle i skattetrykket. Blandt landene i undersøgelsen har Tyskland således det laveste skattetryk. Men klageomfanget var i Tyskland væsentligt højere end i Danmark, som har det højeste skattetryk. Opgørelsen er som nævnt foretaget på baggrund af data fra 2011. Foreløbige opgørelser synes dog at indikere, at klagefrekvensen ikke er øget siden 2011.

Table 1. Behandlede klager 2011, skatteforvaltninger, sammenlignelige OECD-lande

Land	Afviklede klagesager	Afviklede klagesager pr. 1.000 indbyggere
Norge	82.270	17
Danmark	93.448	17
Østrig	145.440	17
Holland	439.033	26
Tyskland	4.149.543	51
Frankrig	3.580.454	57

Kilde: OECD (2014): "Tax Administration 2013", s. 303, Statextracts OECD.

Samtidig anfører OECD i sin rapport, at de danske skattemyndigheder i 2011 traf afgørelse i 99 pct. af sagerne om årsopgørelsen for personlig indkomst inden for 6 uger efter modtagelsen⁴. At skatteyderne er sikret hurtig afgørelse medvirker til at højne retssikkerheden.

Skatteministeriet/Ministry of Taxation
Nicolai Eigtvæds Gade 28
DK 1402 – København K

Telefon +45 3392 3392
Mail skm@skm.dk

www.skm.dk

Skatteministeriet udgiver løbende analyser af skatteøkonomiske emner og problemstillinger i formatet Skatteøkonomisk analyse. Skatteøkonomisk analyse har til formål at formidle analyser fra Skatteministeriets økonomer på en let tilgængelig og professionel måde.

Skatteøkonomiske analyser henvender sig eksempelvis til journalister, undervisere, interesseorganisationer og andre med interesse for skattepolitik og skatteøkonomiske forhold.

⁴ OECD: "Tax Administration 2013", p. 208